

HELSINGIN SANOMAT URHEILU

HS.fi URHEILU
Nieminen ja Kontinen
Jerseyn haastaja-
turnauksessa.

B URHEILU, PL 85, 00089 SANOMA
(09) 122 2655, FAKSI (09) 122 2656,
hs.urheilu@hs.fi

Nepalilainen kiipeilijä parisataa metriä ykköslleirin yläpuolella Manaslulla noin 6 000 metrin korkeudessa. Raitojen ohitse ja välistä pujotteleva reitti kakköslleiriin on mutkikas

KIIPEILY

Vuorilla nauttii yksinäisyydestä

► Helsinkiläinen Samuli Mansikka kiipesi ensimmäisenä suomalaisena yksin 8 000 metriä korkealle huipulle

Arno Seiro

► Samuli Mansikka on mies, joka haluaa tehdä asioita yksin. Tai tarkemmin sanottuna yksin silloin, kun hän kiipeilee vuorilla.

Syyskuun lopussa helsinkiläisestä tuli ensimmäinen suomalainen, joka on saavuttanut yli 8 000 metriä korkean vuoren huipun. Virallisesti Mansikka huiputti 8 156 metriä korkean Manaslun syyskuun 27. päivänä.

"Todellisuudessa saavutin vuoren esihuipun ja jäin noin 20 askelen päähän todellisesta huipusta. Se lasketaan kuitenkin virallisesti huiputukseksi", Mansikka kertoo.

kin virallisesti huiputukseksi", Mansikka kertoo.

Mansikan kanssa huipulle kiipesi samana päivänä kiinalainen ryhmä, joka luuli käyneensä oikealla huipulla, mutta olikin jäänyt esihuipulle. "Tulin heidän perässään ja huomasin, että varsinaiselle huipulle oli vielä noin 30-40 metriä. Jatkoin matkaa, mutta juuri ennen huippua lumi oli tosi pehmeä. Minua alkoi pelottaa, että se voisi lähteä alta", Mansikka sanoo.

Mansikka kiipesi huipulle ilman lisähappea. Se sai helsinkiläisen elimistön kiljumaan rasituksesta.

Vaikka Mansikka sai virallisen kirjauksen huiputukse-

leen, asia jäi hieman vaivaamaan. "Veikka (Gustafsson) on käynyt päähuipulla. En ihan heti kyllä lähde Manaslulle uudestaan, mutta uskon, että menen sinne jonain päivänä ryhmän kanssa."

Mansikka kiipesi huipulle ilman lisähappea. Se sai helsinkiläisen elimistön kiljumaan rasituksesta.

"Ilman lisähappea kroppa ei palaudu. Väsymys vain lisää-

Melkein perillä Manaslun huipulla.

tyy, maitohappoa kertyy jalokoihin ja ilma tuntuu todella kylmältä, koska ääreisverenkierto heikkenee. Sen lisäksi keuhkot lyhyistyvät kasaan", Mansikka kertoo tunteuksista.

Matkasta vain pieni osa oli kylmän kokemista. Hän käveli vuorelle ja takaisin viidakon läpi.

"Trekkin vuorelta yhdeksän päivää Katmanduun. Lämpötila oli yli 40 astetta."

Käikille hämähäkkien ystäville Mansikalla on myös muistoja. "Joskus näkyi sellaisia puolentoista metrin levyisiä verkkoja, joiden keskellä parin kammunen levyinen hämähäkki odotteli."

van pakkasen ja armoittoman tuulen keskellä esiintyy. Kerronnan ohessa etenevät päiväkirjamerkinnot valitettavasti sekoittavat lukijaa. Tarinassa kertalleen mainitut tapahtumat toistuvat päiväkirjamerkinnoissa uudestaan. Ratkaisu ei ole paras mahdollinen.

Loppua kohden tunnelma tiivistyy. Retkikunnan tavoitteena oli päästä etelänavalle jouluaattoon mennessä. Aikataulu on tiukka, uupumus on sietämätöntä, miten heille loppu kät?

Pena Rekiranta

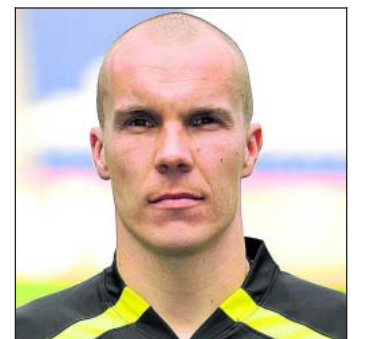
► Kirjoittaja on Laajasalon opiston opiskelija, joka on työharjoittelussa urheilutoimittajana.

SAMULI MANSIKKA

JALKAPALLOILU

Saksan maalivahti Robert Enke kuoli

► Mikael Forssellin seurakaveri jäi junan alle

Robert Enke

HAMPURI. Saksan jalkapallomaajoukkueen maalivahti Robert Enke on kuollut. Poliisin mukaan ensimmäiset tiedot Enken kuolemasta viittaavat itsemurhaan.

Enke jäi junan alle hieman ennen puoli seitsemää tiistai-ilta Naustadt-Eilvesessa.

Enke oli 32-vuotias. Myrkyllisten bakteerien aiheuttama infektio oli piinannut Enkeä pitkään tänä syksynä, mutta hän pelasi viime viikonvaihteessa Bundesliigassa Hannoverin ri-

veissä. Mikael Forssell edustaa samaa seuraa.

Enke ja hänen vaimonsa menettivät kolme vuotta sitten tyttärensä Laran, joka kuoli kaksivuotiaana synnyttämisen syvänvikaan.

Enke pelasi kahdeksan maottelua Saksan paidassa. Hän oli päävalmentaja Joachim Löwin suosikki ensi kesän MM-turnauksen ykkösvahdiksi.

HIIPPO

Saarinen testattu viime aikoina lähes viikon välein

► "Testituloksiani teidän ei ikinä tarvitse jännittää"

Jussi-Pekka Reponen

HELSINGIN SANOMAT

► Hiihdon maailmanmestari Aino-Kaisa Saarinen on ollut syksyn aikana dopingtestissä keskimäärin runsaan viikon välein.

Viiden viikon (29.9.-3.11.) aikana Saarinen testattiin neljä kertaa.

Tiedot käyvät ilmi Saarisen nettisivuilta. Hän kertoi maanantaina aamupäivällä julkaisemansa tiedot omien dopingtestiensä määristä ja ajankohdista. Saman ilta tiedot ilmestyivät hänen nettisivuilleen (ainokaisa.com).

Syksyn testeistä kaksi tehtiin leireillä, yksi kotona Hollolassa ja yksi hieman yllättävässä yhteydessä, rullahiitoksissa Italiassa.

Toukokuun puolivälistä syyskuun puoliväliin Saariselle tehtiin neljä testiä.

"Tällä teolla haluan näyttää, kuinka paljon meitä urheilijoita oikein testataan. ADT ja Wada ovatkin tehneet tehokas-

ta työtä ainakin minun osaltani, sillä testajat ovat ilmestyneet yllättäen kahdeksan kertaa viimeisen kuuden kuukauden aikana. Lisäksi me urheilijat täytämme olinpaikkatiedot joka ikisestä päivästä vuoden ympäri. Vaikka tämä voi tuntua hieman hankalalta, niin se edistää tehokkaasti puhtasta urheilua", Saarinen sanoo nettisivuillaan.

Saarinen lupaa, että tälläkin kaudella jännittävää riittää, mutta vain kilpailuissa. "Testituloksiani teidän ei ikinä tarvitse jännittää!"

Suomen Antidopingtoimikunnan (ADT) pääsihteerit Pirjo Ruutu pitää Saarisen tekoa rohkeana ja ennakkoluulottomana.

"Testitietojen julkistaminen lisää antidopingtyön avoimuutta. Uskon, että urheilijoiden oma-aloitteisesti julkistamat testitiedot konkretisoivat antidopingtyötä ja osaltaan kannustavat nuoria urheilijoita sitoutumaan yhä aktiivisemmin puhtaaseen urheiluun ja reiluun peliin", Ruutu sanoi tiistaina ja uskoi Saarisen esimerkin kannustavan muitakin urheilijoita julkistamaan testitietonsa.

Saarisen kollega Virpi Kuitunen innostui ideasta heti tuoreeltaan ja kertoi maanantaina julkaisemansa vastaavat tiedot omista testeistään.

GOLF

Minea Blomqvist saa keskittymisvaikeuksiinsa apua laulamista

Riitta Koivuranta

HELSINGIN SANOMAT

► Golfari Minea Blomqvist ryhtyy kehittämään keskittymistään lauluharjoitusten avulla. Lauluopinnoissa häntä auttaa nuori sopraano Marjukka Tepponen.

Blomqvist uskoo saavansa laulamista paljon sisältöä elämänsä.

"Olen aina rakastanut laulamista. Olen jopa miettinyt sitä, että ryhtyisin raahaamaan karaokelaitteita kisamatkoilla mukana", kertoo Blomqvist.

Yhdysvaltain-kiertueella pelaavan Blomqvistin kausi ei ole sujunut aivan toivotulla tavalla. Hän sanookin kärsineensä keskittymisvaikeuksista.

"Laulaminen tukee mainiosti lajissani tärkeässä roolissa olevaa henkistä valmentautumista. Lauluharjoitusten avulla saan mielen raikkaaksi."

Vastapalveluksena Blomq-

Minea Blomqvist

vist opettaa Marjukka Tepponen pelaamaan golfia. Yhtälön taustalla on yhteistyökuvio Savonlinnan Oopperajuhlien kanssa. Mukana konseptissa on myös Veikkaus ja Suomen Golfliitto.

"Elämäni on ollut viimeiset vuodet melko tarkkaan ohjelmoitu golfin ehdoilla. Jatkossa olevaa henkistä valmentautumista. Lauluharjoitusten avulla saan mielen raikkaaksi."

44 päivän jääseikkailu

► Punainen telta on lämpimämpi kuin vihreä

KIRJAT

Kari "Poppis" Suomela: **Etelänapa – tuulinen tavoite, Poppicok, 192 s., 49 e.**

► Naparetkelijä, valokuvaaja ja toimittaja **Kari "Poppis" Suomela** vie kirjassaan lukijan puolitousta kuukautta kestäneelle matkalle etelänavalle.

Suomela muodosti yhdessä **Pasi Iksosen** kanssa suomalaisretkikunnan, jonka tavoitteena oli hiittää mantereen reunalta maailman eteläisimpään kohtaan ilman ulkopuolista apua.

Matka sijoittui marras-joulukuuhun 2008, ja kokonaismatkaa kertyi reilut 1 100 kilometriä.

Etelänapa – tuulinen tavoite

te alkaa seikkaperäisellä tautoituksella siitä, miten koko ajatus etelänavan valloituksesta lähti.

Alustus on turhan pitkä, mutta retkikunnan päässä matkaan on tarinan ote lukijaan jo selvästi tiukempi.

Suomelan valokuvat ovat tässä varsin massiivisessa teoksessa suurena roolissa.

Kuvitus on komeaa. Valokuvafriikkiksi tunnustautuva Suomela on käyttänyt taitoilla myös ahkerasti lumisahaa ja luonut tyylykauniille jääva-

kolle lisää kuvattavaa. Suomela kertoo napajäätikön oloista yksityiskohtaisesti, ja esimerkiksi raitoalueilla vaaravien vaarojen kuvaus on paikoin piinaavaa.

Välillä pohditaan yksinäisten naparetkelijöiden keskinäisiä suhteita, jotka eivät aina ole ihan mutkattomia.

Jäätikövaelluksen aikana mietitään paljon myös varusteita. Miksi sukki ei luista, tai miksi punainen teltta on lämpimämpi kuin vihreä?

Kirjan loppusivuille sijoitetut varustelut ja reitiltä kerätty data kiinnostaneet ainakin retkeilyyn vihkiytyneitä.

Kertomus etenee johdonmukaisesti, ja lukijalle muodostuu kuva niistä haasteista, joita ko-

Muhkeat jääkarhuhanskat suojasivat Kari Suomelaa viimassa.

KARI SUOMELA